

Aktualności MSSF

W tym wydaniu:

2 MSSF 9 - projekt dotyczący rachunkowości zabezpieczeń

Opublikowano „trzecią fazę”

4 Zweryfikowane zmiany dotyczące świadczeń emerytalnych

Czy są Państwo przygotowani?

8 Uwagi końcowe

10 najważniejszych przypomnień na koniec 2013 roku

10 Wiadomości z Cannon Street

MSR 27 - zmiany dotyczące wąskiego zakresu

Decyzje ESMA

Zasady sprawozdawczości zintegrowanej IIRC

Rozważania na temat MSSF 9

Coroczne poprawki

14 Pytania i odpowiedzi

„K” jak Kredyty

17 Z przymrużeniem oka...

Aby uzyskać więcej informacji lub zgłosić chęć subskrypcji, prosimy kontaktować się z nami na adres corporatereporting@uk.pwc.com lub zarejestrować się online.

Opublikowano nowy standard dotyczący rachunkowości zabezpieczeń – nareszcie!

Niemal trzy lata po wydaniu projektu standardu RMSR opublikowała trzeci etap projektu MSSF 9 dotyczącego rachunkowości zabezpieczeń. Gabriela Martinez z Działu doradztwa księgowego PwC przygląda się nowym wytycznym.

W listopadzie RMSR opublikowała od dawna wyczekiwany standard dotyczący rachunkowości zabezpieczeń. Został on powszechnie przyjęty przez zainteresowanych jako zmiana na lepsze. Nowe wytyczne przynoszą zwolnienie z „zasadniczego” podejścia wymaganego przez MSR 39 i prawdopodobnie dopuszczą szersze stosowanie rachunkowości zabezpieczeń.

Zmiany do MSSF 9 stanowią trzeci etap projektu mającego na celu zamianę MSR 39 jako standardu rachunkowości instrumentów finansowych. Pierwszą fazą jest „klasyfikacja i wycena”, a drugą „utrata wartości”.

Poprawki wprowadzają też zmiany w wymogach w zakresie ujawniania informacji określonych w MSSF 7.

Zakres

MSSF 9 ma zastosowanie do całej rachunkowości zabezpieczeń z wyjątkiem zabezpieczeń wartości godziwej portfela w odniesieniu do ryzyka stóp procentowych (często określanych jako „makrozabezpieczenia wartości godziwej”). W odniesieniu do nich można stosować wymogi rachunkowości zabezpieczeń z MSR 39 przede wszystkim dlatego, że RMSR zajmuje się rachunkowością makrozabezpieczeń w ramach odrębnego projektu.

Do czasu ukończenia przez RMSR projektu dotyczącego makrozabezpieczeń, zainteresowani będą mogli wybierać, czy w odniesieniu do rachunkowości zabezpieczeń chcą zastosować MSSF 9, czy też dalej trzymać się MSR 39. Chodzi o to, by nie zmuszać przedsiębiorstw do dwukrotnej zmiany zasad rachunkowości w ciągu kilku lat, tzn. do przestawienia się na MSSF 9, a następnie z powrotem na makrozabezpieczenia, kiedy projekt zostanie ukończony. Wybór ten dotyczy tylko rachunkowości zabezpieczeń, nie dotyczy on natomiast innych aspektów MSSF 9.

Kto może być zainteresowany dalszym stosowaniem MSR 39? Najprawdopodobniej instytucje finansowe z dużym wolumenem makrozabezpieczeń zdecydują się pozostać przy MSR 39. Przewiduje się, że większość przedsiębiorstw przyjmie jednak MSSF 9, żeby skorzystać z pozytywnych zmian, które wprowadza ten standard.

Podmioty będą musiały przestrzegać wymogów ujawniania informacji przewidzianych w MSSF 7 niezależnie od tego, który standard wybiorą dla rachunkowości zabezpieczeń (MSR 39 czy MSSF 9).

Najważniejsze propozycje

Wprowadzono kilka zmian w wymogach dotyczących rachunkowości, ale są one nieznaczące. Obciążenia i uznania oraz ich prezentacja w sprawozdaniu finansowym pozostanie w dużej

mierze taka sama (np. nadal będą istnieć trzy rodzaje zabezpieczeń – zabezpieczenia wartości godziwej, przepływów pieniężnych i inwestycji netto).

Główne zmiany dotyczą reguł dotyczących efektywności zabezpieczeń oraz kwalifikowania pozycji jako „pozycji zabezpieczanych” i „instrumentów zabezpieczających”.

MSSF 9 dostosowuje rachunkowość zabezpieczeń do praktyki zarządzania ryzykiem, co jest istotnym krokiem naprzód. MSR 39 był krytykowany za oderwanie się od sposobu realnego zarządzania ryzykiem.

Efektywność zabezpieczeń

Poprawki znoszą wymóg, by wyniki testów efektywności zabezpieczeń mieściły się w zakresie 80%-125%. MSSF 9 nie wymaga ilościowej oceny zabezpieczenia i, w pewnych okolicznościach, ocena jakościowa może być wystarczająca (np. kiedy główne warunki są dopasowane). Mimo iż MSSF 9 nie eliminuje całkowicie konieczności dokonywania obliczeń (np. w rachunku zysków i strat nadal należy wykazywać nieefektywności zabezpieczeń), wiele osób powita te zmiany z zadowoleniem.

Pozycje zabezpieczane

MSSF 9 umożliwia też zakwalifikowanie większej liczby pozycji do pozycji zabezpieczanych. Zilustrujmy to na kilku przykładach.

Podmioty mogą teraz zabezpieczać się przed niektórymi elementami ryzyka w pozycjach niefinansowych, o ile elementy te można odrębnie zidentyfikować i wiarygodnie wycenić.

Przykład

Podmiot produkujący puszki aluminiowe może zabezpieczać się przed ryzykiem zmiany cen aluminium związanym z posiadanymi zapasami. Zgodnie z MSR 39 nie może zabezpieczyć się przed samym ryzykiem zmian cen aluminium, ponieważ cena aluminiowej puszki obejmuje nie tylko cenę samego aluminium, ale też zawiera inne elementy (np. koszty innych surowców i robocizny).

Można teraz zabezpieczać się przed łącznym ryzykiem (oznacza to, że pozycje zabezpieczane mogą też obejmować instrumenty pochodne).

Przykład

Podmiot emituje dłużne papiery wartościowe o zmiennym oprocentowaniu wyrażone w walucie obcej. W momencie emisji podmiot obawia się ryzyka stóp procentowych, ale nie martwi się zbytnio ryzykiem walutowym. W tym samym terminie podmiot zawiera swap na stopy procentowe, aby zabezpieczyć się przed ryzykiem zmian oprocentowania; w efekcie podmiot zafiksował swoje przepływy pieniężne z tytułu odsetek.

Załóżmy teraz, że rok później podmiot zaczyna obawiać się ryzyka walutowego i zawiera swap walutowy, żeby zabezpieczyć się przed ryzykiem walutowym wynikającym z tych samych papierów dłużnych (które stanowią teraz zadłużenie o stałym oprocentowaniu w wyniku połączenia ze swapem stóp procentowych). MSR 39 nie pozwala na taką konstrukcję, ponieważ instrumenty pochodne nie mogą być kwalifikowane jako pozycje zabezpieczane.

Instrumenty zabezpieczające

Najistotniejsza zmiana w stosunku do rachunkowości zabezpieczeń według MSR 39 polega na tym, że podmioty mogą rozliczać w czasie wartość opcji, elementu terminowego w

kontraktach terminowych forward i spreadów walutowych w pozostałych całkowitych dochodach (OCI). Wynik jest przenoszony do rachunku zysków i strat w tym samym momencie, w którym pozycja zabezpieczana jest odnoszona do rachunku zysków i strat. Ta poprawka ogranicza zmienność w rachunku zysków i strat.

Ogólnie rzecz biorąc, MSSF 9 przynosi dobre wieści, a jego przyjęcie będzie prowadzić do szerszego uznawania zabezpieczeń niż w ramach MSR 39.

Data wejścia w życie i przepisy przejściowe

Rachunkowość zabezpieczeń ma być stosowana prospektywnie (z pewnymi wyjątkami).

Obowiązkowy termin zastosowania (którym pierwotnie był 1 stycznia 2015 r.) został tymczasowo usunięty z MSSF 9. RMSR opublikuje nowy termin wejścia w życie po zakończeniu wszystkich faz MSSF 9 (tzn. kiedy zakończone zostaną prace nad rachunkowością utraty wartości i pewnymi zmianami w klasyfikacji i wycenie). MSSF 9 (w obecnie opublikowanej wersji) może być stosowany od zaraz.

Podmioty mogą zdecydować się na zastosowanie MSSF 9 na jeden z następujących sposobów:

- Własne wymogi w zakresie ryzyka kredytowego w odniesieniu do zobowiązań finansowych. MSSF 9 z listopadowymi zmianami umożliwi podmiotom wcześniejsze przyjęcie wymogu wykazywania w pozostałych całkowitych dochodach zmian wartości godziwej wynikających ze zmian własnego ryzyka kredytowego podmiotu w zobowiązaniach finansowych, bez konieczności przyjęcia pozostałych zmian.
- Wymogi w zakresie klasyfikacji i wyceny (C&M) dotyczące aktywów finansowych.
- Wymogi w zakresie klasyfikacji i wyceny dotyczące aktywów finansowych i zobowiązań finansowych.
- Pełna bieżąca wersja MSSF 9 (to znaczy wymogi w zakresie klasyfikacji i wyceny dotyczące aktywów finansowych i zobowiązań finansowych oraz rachunkowości zabezpieczeń).

Powyższe przepisy przejściowe mogą ulec zmianie, kiedy RMSR zakończy wszystkie fazy prac nad MSSF 9. Powinno to nastąpić w 2014 r. z obowiązkową datą wprowadzenia nie wcześniejszą niż 1 stycznia 2017 r.

Unia Europejska nie przyjęła jeszcze żadnych aspektów MSSF 9.

Czy są Państwo przygotowani na rachunkowość w zakresie świadczeń emerytalnych na koniec roku?

W grudniu 2013 r. wiele podmiotów będzie stosować MSR 19R po raz pierwszy w swoich rocznych sprawozdaniach finansowych. Zmieniony standard został wydany w 2011 r., ale debata się na tym nie skończyła. Anna Schweizer z Działu doradztwa księgowego PwC przygląda się głównym aspektom zmienionego standardu i najnowszym wydarzeniom.

Zmieniony standard dotyczący rachunkowości świadczeń pracowniczych jest obowiązkowy za roczne okresy zaczynające się 1 stycznia 2013 r. i później. RMSR wydała już pierwszą poprawkę do MSR 19R (obowiązującą dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2014 r. i później), a Komitet ds. Interpretacji MSSF (KI) debatował nad MSR 19 na każdym posiedzeniu w 2013 r. Zapoznanie się z odpowiedziami na najczęściej pojawiające się pytania z pewnością pomoże przygotować się do rachunkowości w zakresie świadczeń emerytalnych.

Podstawowe pytania

Czy stosują Państwo stopę dyskonta przed czy po opodatkowaniu?

KI potwierdził w lipcu, że stosowana stopa dyskonta powinna być stopą przed opodatkowaniem. Dzieje się tak, ponieważ w zobowiązanie z tytułu świadczeń wlicza się tylko podatki należne do zapłaty od świadczeń lub składek dotyczących wcześniej wykonanej pracy.

Co się stało z zyskami i stratami aktuarialnymi i metodą korytarzową?

Nazwę „zyski i straty aktuarialne” zmieniono na „przeszacowania”. Obejmują one teraz:

- zyski i straty aktuarialne na zobowiązaniach z tytułu określonych świadczeń;
- różnicę między faktycznymi zwrotami z inwestycji i zwrotem wynikającym z kosztów odsetkowych netto; oraz
- skutki wprowadzenia pułapu aktywów.

Nadal będą one rozpoznawane natychmiast w pozostałych całkowitych dochodach bez późniejszego przenoszenia do wyniku netto. „Metoda korytarzowa” przestała być dozwolona.

Czy nadal świadczenia, do których prawa jeszcze nie przysługują, przenosi się odpowiednio na okresy dalszego zatrudnienia?

Koszty przeszłego zatrudnienia będą teraz wykazywane w okresie, w którym nastąpiła zmiana w planie.

Czy nastąpi zmiana w kosztach świadczeń w porównaniu z zeszłym rokiem?

Będzie to zależeć od tego, czy poprzednio stosowano wariant z pozostałymi całkowitymi dochodami, czy z metodą korytarzową; koszty mogą się zwiększyć lub zmniejszyć.

Roczne wydatki na program funkcjonujący za pośrednictwem funduszu obejmują teraz koszty lub dochody odsetkowe netto. Zastępują one obciążenie finansowe i spodziewany zwrot z aktywów zgodnie ze starą wersją MSR 19. Stopa dyskontowa jest zazwyczaj niższa niż założenia co do spodziewanego zwrotu z aktywów, więc obciążenie rachunku wyników może się zwiększyć. Niemniej jednak jest to równoważone przeniesieniami między pozostałymi całkowitymi dochodami bez wpływu na poziom całkowitych dochodów ogółem. Jeżeli korzysta się z metody korytarzowej, można zauważyć spadek wydatków, ponieważ nie amortyzuje się już strat.

Czy prezentacja w rachunku wyników i informacji dodatkowej będzie inna?

Koszty świadczeń będą podzielone na następujące kategorie, albo w rachunku wyników, albo w informacji dodatkowej: (1) koszty zatrudnienia; (2) koszty przeszłego zatrudnienia, rozliczenia i ograniczenia (zmiany świadczeń); oraz (3) koszty i przychody finansowe.

MSR 19R może prowadzić do poszerzenia zakresu wymaganych informacji. Wymogi obejmują wyjaśnienia dotyczące:

- charakterystyki programów,
- wykazanych kwot,
- efektu przyszłych przepływów pieniężnych, w tym terminów, kwot i niepewności,
- ryzyka właściwego dla danego podmiotu związanego z tymi programami,
- podziału aktywów na kategorie ze względu na ryzyko / charakter,
- założeń aktuarialnych,
- uzgodnień,
- przyszłych przepływów pieniężnych oraz
- rozszerzonego zakresu informacji ujawnianych dla programów wielozakładowych.

Lista może się wydawać długa, ale dobrą wiadomością jest to, że zmiana anulowała uprzednie podejście z listą kontrolną i teraz chodzi o przedstawienie istotnych informacji, jeżeli programy są istotne dla danego podmiotu. Kierownictwo będzie musiało zastosować własny osąd, podejmując decyzję, jakie informacje należy ujawniać.

Czy mogę traktować wydatki i podatki związane z programami świadczeń pracowniczych tak samo, jak dotąd?

To zależy od dotychczasowego traktowania. Zmieniony standard zawiera dodatkowe wytyczne co do wydatków i podatków. Podatki powinny być ujęte albo w zwrocie z aktywów, albo w kalkulacji zobowiązań z tytułu świadczeń, zależnie od ich charakteru. Koszty zarządzania inwestycyjnego powinny być wykazywane jako element zwrotu z aktywów. Pozostałe koszty należy wykazywać jako koszty danego okresu w momencie ich poniesienia.

Czy traktowanie odpraw pozostaje bez zmian?

Zasadniczo księgowanie się nie zmieniło, ale definicja odprawy się zawężyła, więc może ona teraz obejmować mniej sytuacji. Świadczenie, które wiąże się z wymogiem przyszłej pracy, o ile ma przysługiwać, nie jest odprawą. Zobowiązanie wykazywane jest dopiero, kiedy podmiot nie może już wycofać oferty, co może opóźnić wykazywanie odpraw z tytułu odejścia na własne życzenie.

Czy inne definicje się zmieniły?

Tak, definicja „rozliczenia” została doprecyzowana. Wypłata świadczeń przewidzianych w warunkach programu i włączonych do założeń aktuarialnych – na przykład możliwość zadecydowania przez pracownika z chwilą przejścia na emeryturę, czy chce otrzymać świadczenie jednorazowo, a nie jako emeryturę lub rentę – nie stanowi rozliczenia.

Bardziej skomplikowane pytania

Czy ma znaczenie, czy ryzyko pracodawcy jest ograniczone i czy inni (np. pracownicy) pomagają ponieść niektóre koszty?

Tak. Również, kiedy pracodawca może użyć składek od pracowników, żeby uzupełnić niedobór, może to, w niektórych sytuacjach, ograniczyć zobowiązanie z tytułu określonych świadczeń.

MSR 19R miał wyjaśnić księgowanie składek od pracowników, ale dopiero po opublikowaniu pierwszej poprawki do MSR 19R księgowanie to stało się jaśniejsze. Poprawka dopuszcza, aby składki, które są powiązane z pracą i które nie zmieniają się wraz z czasem pracy pracownika,

były odliczane od kosztów uzyskanych świadczeń w okresie, kiedy świadczona jest praca. Składki zmieniające się zgodnie z długością pracy pracownika muszą być rozłożone na cały okres zatrudnienia z użyciem tej samej metody przypisania, co stosowana do świadczenia. Składki, które nie są powiązane z długością pracy, odzwierciedlają wycenę zobowiązania z tytułu świadczeń.

Jakiej stopy dyskontowej należy użyć?

KI stwierdził, że projekt udzielający bardziej szczegółowych wytycznych dotyczących stóp dyskontowych byłby zbyt szeroki, aby można się było nim sprawnie zająć. Niemniej jednak w ostatecznej decyzji dotyczącej programu obrad przedstawił kilka pożytecznych spostrzeżeń.

Stopa dyskonta:

- a) odzwierciedla wartość pieniądza w czasie, ale nie ryzyko aktuarialne lub inwestycyjne;
- b) nie odzwierciedla ryzyka kredytowego właściwego dla danego podmiotu;
- c) nie odzwierciedla ryzyka, że przyszłe zdarzenia mogą się różnić od założeń aktuarialnych; oraz
- d) odzwierciedla walutę i szacowane terminy wypłat świadczeń.

KI zauważył też, że wysoka jakość jest pojęciem bezwzględny, którego interpretacja powinna być spójna na przestrzeni czasu. Powinno się ono opierać na międzynarodowych i światowych rankingach kredytowych, a nie na lokalnych albo krajowych.

Pytania otwarte

RMSR nadal pracuje nad projektem badawczym dotyczącym stóp dyskontowych. Toczące się prace KI obejmują programy świadczeń pracowniczych z gwarantowanym zwrotem ze składek lub składek hipotetycznych. Z zacięciem czekamy, co przyniesie nowy rok w zakresie MSR 19 i będziemy Państwa o tym informować na bieżąco.

Bardziej szczegółowe informacje na temat wszystkich zmian w MSR 19 znajdują się w „Praktycznym poradniku”, oraz „Na gorąco”: RMSR wydaje poprawki do MSR 19R i „Na gorąco”: Komitet Interpretacyjny MSSF omawia stopy dyskontowe w MSR 19.

RMSR i PwC o wydarzeniach dotyczących MSSF – Meet the Experts 2013

Tegoroczna konferencja „Meet the Experts” („Spotkanie z ekspertami”) stanowiła dla ponad 400 delegatów – klientów, partnerów i pracowników PwC z całego świata – forum umożliwiające poznanie i omówienie wydarzeń w zakresie MSSF, gospodarki i środowiska regulacyjnego.

O programie RMSR dowiedzieliśmy się od przewodniczącego Hansa Hoogervorsta i Członka Zarządu Stephena Coopera; organami nadzoru zajął się Przewodniczący Rady ds. sprawozdawczości finansowej w Wielkiej Brytanii, Richard Fleck i były starszy księgowy w Komisji Papierów Wartościowych (SEC) oraz partner w PwC, Wayne Carnall; czynniki i tendencje ekonomiczne omówił starszy doradca ekonomiczny PwC, Andrew Sentance; odbyła się też dyskusja panelowa, w której uczestniczyli przedstawiciele przedsiębiorstw i specjaliści ds. MSSF z PwC.

Na stronie www.pwc.com/meettheexperts mogą Państwo zapoznać się z głównymi tematami tych wystąpień, debat oraz sesji pytań i odpowiedzi, w tym z niektórymi wynikami szybkich ankiet, a także mogą się Państwo bliżej zapoznać z samym wydarzeniem i dowiedzieć się, jak do nas dołączyć w przyszłym roku.

Uwagi końcowe – 10 najważniejszych przypomnień

Dla wielu osób nadciąga gorący okres sprawozdawczy: przypominamy 10 najważniejszych kwestii do uwzględnienia w sprawozdaniach finansowych za 2013 r. i podajemy linki, pod którymi można znaleźć praktyczne wskazówki.

Wartość godziwa – nowe wymogi informacyjne

Zastosowanie MSSF 13 będzie oznaczać więcej informacji na temat wartości godziwej niż dotąd. MSSF 13 obowiązuje od 1 stycznia 2013 r. i wymaga ujawniania wartości godziwej dla pozycji finansowych i niefinansowych, niezależnie od tego, czy dane pozycje są wyceniane w wartości godziwej w sposób powtarzalny, czy nie. Bardziej szczegółowa analiza nowych informacji na temat wartości godziwej wymaganych na koniec roku 2013 znajduje się w [Praktycznym poradniku MSSF 13 \(IFRS 13 Practical Guide\)](#). Zawiera on omówienie nowych wymogów, zmian przyrostowych, brak przewidywanych zmian oraz sytuacji, w których MSSF 13 nie obowiązuje.

Wartość godziwa – jednoznacznie zawiera własne ryzyko kredytowe

MSSF 13 wymaga, aby podczas kalkulacji wartości godziwej zobowiązań podmioty brały pod uwagę ryzyko, że nie zostaną one wykonane i stwierdza w szczególności, że dotyczy to też własnego ryzyka kredytowego. Wprawdzie nie bardzo pokazuje, jak w praktyce zastosować te poprawki do własnego ryzyka kredytowego, ale stwierdza że podmioty powinny zacząć opracowywać odpowiednią metodologię. Może ona obejmować stosowanie spreadów CDS, ratingu kredytowego, spreadu obligacji albo innego modelowania finansowego. Więcej informacji o ryzyku kredytowym i instrumentach pochodnych znajduje się w [Pomocy merytorycznej \(Practice Aid\)](#).

Wartość godziwa – interakcja między księgowaną pozycją i danymi wejściowymi z poziomu 1

Interakcje między księgowaną pozycją i danymi wejściowymi z poziomu 1 mają duże znaczenie dla wartości godziwej niektórych aktywów i zobowiązań. Jedną z kwestii dotyczy wyceny inwestycji w podmiotach zależnych i stowarzyszonych notowanych na giełdzie: czy księgowana pozycja to całość inwestycji, czy wartość godziwa inwestycji to iloczyn wartości godziwej ceny notowań (P) akcji i liczby posiadanych akcji (Q), czyli $P \times Q$? Wiele osób uważa, że RMSR chodziło o to, by iloczyn $P \times Q$ określał wartość godziwą nawet wtedy, gdy księgowana pozycja nie stanowiłaby w przeciwnym razie indywidualnego udziału. Niemniej jednak, dokument ESMA oraz pytania do RMSR i KI wskazują, że intencja ta nie została należycie przekazana na piśmie; w efekcie powstały rozbieżności w praktycznej realizacji. Zasady księgowania dotyczące księgowanych pozycji – tam gdzie są one istotne – powinny być określone i stosowane w sposób jednolity. Więcej informacji na temat $P \times Q$ znajduje się w [Alercie Technicznym \(Technical Alert\)](#).

Zainteresowanie organów nadzoru analizą pod kątem utraty wartości

Organy nadzoru koncentrują się nadal na utracie wartości, biorąc pod uwagę trudne warunki gospodarcze. Grupy wykazujące znaczne wartości firmy i wartości niematerialne o nieokreślonym okresie użytkowania ryzykują, że ich rachunkowość i ujawniane informacje zostaną zakwestionowane. Podmioty notowane na giełdzie powinny szczególnie uważać, jeżeli

ich kapitalizacja rynkowa jest znacznie niższa niż wartość księgowa ich aktywów netto. Jest to przesłanka utraty wartości wg MSR 36. Trudność polega na zrozumieniu, czy istnieje dobre uzasadnienie dla rozbieżności między tymi dwiema wartościami.

Zewnętrzne wymogi kapitałowe, w tym postanowienia umowne

MSR 1 wymaga ujawnienia, czy w danym okresie podmiot przestrzegał narzuconych z zewnątrz wymogów kapitałowych, a jeśli nie, to jakie były tego konsekwencje. Wymogi obejmują postanowienia umowne (np. z bankami); tak więc chodzi tu o postanowienia dotyczące kredytów, jeżeli kredyty są ujęte w definicji kapitału danego podmiotu (MSSF 7 również wymaga ujawnienia niedopełnienia lub naruszenia postanowień dotyczących kredytów). Może to być nadal przedmiotem zainteresowania organów nadzoru, ponieważ informacje te uważa się za ważne dla użytkowników, zwłaszcza przy ocenie perspektyw kontynuacji działalności przez podmiot.

MSSF 10 – Dane porównawcze przy zmianie zasad

W przeciwieństwie do innych standardów MSSF 10 obowiązuje od pierwszego dnia rocznego okresu, w którym ten standard przyjęto, a nie od początku okresu porównawczego. Dla podmiotów stosujących MSSF 10 w odniesieniu do roku zakończonego 31 grudnia 2103 r., standard ten obowiązuje od 1 stycznia 2013 r. Tylko jeżeli wynik z konsolidacji zgodnie z MSSF 10 różni się od MSR 27/ SKI 12 na 1 stycznia 2013 r., należy przekształcić dane za okres porównawczy. W razie przekształcenia danych porównawczych podmioty powinny prezentować trzecie sprawozdanie z sytuacji finansowej zgodnie z wymogiem MSR 1.

Informacje ujawniane na temat jednostek stowarzyszonych i wspólnych przedsięwzięć (JV), które również zalicza się do podmiotów złożonych niepodlegających konsolidacji

MSSF 12 definiuje podmiot złożony jako mający taką strukturę, że prawa głosu lub podobne prawa nie stanowią dominującego czynnika decydującego o kontroli nad pomiotem. Jest więc możliwe, że podmiot, który został oceniony jako podmiot stowarzyszony lub wspólne przedsięwzięcie (*joint venture*), może też być objęty definicją podmiotu złożonego. W takiej sytuacji, jeżeli podmiot ma udziały we wspólnych przedsięwzięciach lub jednostkach stowarzyszonych, które są podmiotami złożonymi, kierownictwo powinno przedstawić informacje spełniające oba zestawy wymogów. Więcej informacji na temat wymogów MSSF 12 można znaleźć w [Praktycznym przewodniku „MSSF 10 i 12 - Pytania i odpowiedzi”](#) (Practical Guide, ‘IFRSs 10 and 12 – Questions and Answers’).

Pozostałe koszty administrowania programami emerytalnymi

MSR 19R wymaga, aby koszty zarządzania aktywami programu były odliczane od zwrotu z aktywów, co pozostaje niezmienione w stosunku do poprzedniego MSR 19. ‘Pozostałe’ koszty administracyjne powinny być wykazywane w rachunku zysków i strat po otrzymaniu usługi. Jest to zmiana i istnieje teraz możliwość wyboru, czy włączyć koszty do obliczenia zobowiązania z tytułu określonego świadczenia, czy do faktycznego i przewidywanego zwrotu z aktywów programu. Na stronie 4 znajduje się więcej informacji na temat zmian wynikających z modyfikacji MSR 19. Jeszcze więcej informacji można znaleźć w [Praktycznym przewodniku „MSR 19 \(zmieniony\) ma istotny wpływ na sprawozdawczość dotyczącą świadczeń pracowniczych”](#). (Practical Guide ‘IAS 19 (revised) significantly affects the reporting of employee benefits’)

Oplaty branżowe

Cały czas pojawiają się nowe opłaty branżowe (często określane jako „podatki” lub „opłaty”), ponieważ władze starają się zwiększyć swoje wpływy z podatków. Ich księgowanie będzie zależeć od charakteru tych płatności. Pierwszą kwestią jest to, jaki standard należy zastosować. W wielu przypadkach opłaty te nie są oparte na dochodzie do opodatkowania i są księgowane zgodnie z MSR 37, a nie MSR 12. Interpretacja KIMSF 21 zawiera wskazówki, kiedy należy wykazać rezerwę. Zależy to częściowo od momentu, w którym podmiot staje się zobowiązany do uiszczenia opłaty. Więcej informacji znajduje się w „Na gorąco”, KIMSF 21 „Podatki i opłaty” (Straight away, IFRIC 21 ‘Levies’).

Umowy finansowania dostawców

Umowy finansowania dostawców rodzą pytanie, czy zobowiązania z tytułu dostaw i usług powinny zostać wyksięgowane i zastąpione pożyczkami/kredytami bankowymi. Zgodnie z MSR 39 zobowiązanie finansowe jest usuwane z bilansu z chwilą jego zniesienia – to znaczy, kiedy zostanie spełnione, anulowane lub wygaśnie. Kierownictwo powinno ocenić, czy nastąpiło zlikwidowanie zobowiązania z tytułu towarów i usług, czy też znaczna modyfikacja warunków prowadząca do nowego zobowiązania wobec pożyczkodawcy/banku.

Wiadomości z Cannon Street

Projekt standardu (ang. Exposure draft, ED) do dyskusji na temat zmian w MSR 27 dotyczących jednostkowych sprawozdań finansowych

Proponowana zmiana wprowadza możliwość zastosowania w jednostkowym sprawozdaniu finansowym metody praw własności. Spółka może ujmować inwestycje w jednostki zależne, wspólne przedsięwzięcia i jednostki stowarzyszone albo w wysokości kosztu, zgodnie z MSSF 9, albo stosując metodę praw własności wg MSR 28.

Ta możliwość ograniczy koszty zachowania zgodności z przepisami, jednocześnie zapewniając użyteczne informacje dla podmiotów, które podlegają wymogowi sporządzania jednostkowych sprawozdań finansowych z użyciem metody praw własności. Termin składania uwag upływa 3 lutego 2014 r.

Zasady sprawozdawczości zintegrowanej IIRC

Międzynarodowa Rada ds. Sprawozdawczości Zintegrowanej (IIRC) wprowadziła zasady sprawozdawczości zintegrowanej (ang. *Integrated Reporting Framework*). Narzędzie to ma pomóc przedsiębiorstwom wyjaśnić ich wizję i strategię długoterminowego zrównoważonego rozwoju i rentowności.

Zasady te cieszą się poparciem PwC i wielu dużych przedsiębiorstw. Następnym krokiem IIRC będzie wyjście poza program pilotażowy i dotarcie do szerszego grona przedsiębiorstw, które rozważają wprowadzenie sprawozdawczości zintegrowanej po raz pierwszy.

Priorytety ESMA

Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ang. ESMA – *European Securities and Markets Authority*) opublikował swoje sprawozdanie za 2013 r., określając

wspólne priorytety egzekwowania przepisów dotyczące sprawozdań finansowych za rok zakończony 31 grudnia 2013 r. Określa ono pięć priorytetowych zagadnień:

- utrata wartości aktywów niefinansowych;
- wycena i wykazywanie zobowiązań z tytułu świadczeń po okresie zatrudnienia;
- ustalanie i wykazywanie wartości godziwej;
- wykazywanie istotnych zasad rachunkowości, ocen i szacunków; oraz
- ujawnianie instrumentów finansowych oraz utraty wartości.

Rozważania na temat MSSF 9

Utrata wartości

RMSR (ang. IASB) kontynuowała rozważania na temat utraty wartości w ramach fazy przygotowania MSSF 9. Na posiedzeniach w listopadzie i grudniu podjęto następujące wstępne decyzje w ramach dalszego rozpatrywania informacji zwrotnych z listów z uwagami i innych źródeł:

- rezerwa na spodziewane straty kredytowe (ang. expected credit losses, ECL) powinna być wykazywana dla zobowiązań do udzielenia kredytu oraz umów gwarancji finansowych, dla których istnieje aktualne zobowiązanie umowne do przedłużenia kredytu,
- stopa dyskontowa stosowana do zobowiązań do udzielenia kredytu to efektywna stopa procentowa lub jej przybliżenie,
- w przypadku kredytów odnawialnych ECL należy określić na okres dopóki Bank ma praktyczną możliwość wycofania kredytu przed wystąpieniem zdarzenia kredytowego,
- nie ma zwolnień w wykazywaniu 12-miesięcznej rezerwy na ECL dla aktywów finansowych zaliczanych do kategorii wycenianych w wartości godziwej przez pozostałe całkowite dochody (ang. FVOCI),
- w okresie przejściowym podmiot może stosować zwolnienie z tytułu niskiego ryzyka kredytowego i możliwe do podważenia założenie 30-dniowego opóźnienia zapłaty (ang. '30 days past due rebuttable presumption') w celu określenia ryzyka kredytowego, jeżeli informacja ta nie była początkowo dostępna, oraz
- spodziewany obowiązkowy termin wejścia w życie MSSF 9 byłby nie wcześniej niż dla okresów rocznych zaczynających się po 1 stycznia 2017 r. lub później.

Rozważania będą kontynuowane w przyszłym miesiącu, przy czym ostatecznego standardu należy się spodziewać w pierwszej połowie 2014 r.

Klasyfikacja i wycena

Rady IASB i FASB kontynuują wspólne rozważania dotyczące klasyfikacji i wyceny. Na posiedzeniach w listopadzie i grudniu podjęto następujące wstępne decyzje w ramach dalszego rozpatrywania informacji zwrotnych z listów z uwagami i innych źródeł:

- ocena modelu biznesowego powinna odnosić się do faktycznego zarządzania aktywami finansowymi w celu generowania przepływów pieniężnych i tworzenia wartości dla jednostki, tzn. czy prawdopodobne przepływy finansowe będą wynikały przede wszystkim z wpływów finansowych z umów, wpływów ze sprzedaży, czy z jednego i drugiego;

- aby zachować kategorię FVOCI, w projekcie do dyskusji ED zaproponowano wyjaśnienie, że obejmuje ona aktywa finansowe zarządzane w celu realizacji celów modelu biznesowego **zarówno** przez pobieranie wpływów z umów, jak i ze sprzedaży;
- kategoria „wyceniane w wartości godziwej przez rachunek zysków i strat” (ang. FVPL) jest kategorią rezydualną dla aktywów finansowych, ale uznano, że instrumenty finansowe zarządzane i wyceniane na podstawie wartości godziwej muszą być wyceniane w wartości godziwej przez rachunek zysków i strat; oraz
- podmiot może skorzystać z wariantu wyceny w wartości godziwej dla instrumentów, które w przeciwnym razie byłyby zaliczone do FVOCI, jeżeli taka desygnacja pozwala uniknąć niedopasowania księgowego, zgodnie z wariantem wyceny w wartości godziwej dla zamortyzowanego kosztu przewidzianym obecnie w MSSF 9.

Rozważania będą kontynuowane w przyszłym miesiącu, przy czym ostatecznego standardu należy się spodziewać w pierwszej połowie 2014 r. IASB stwierdziła, że wspólne ponowne rozważania z FASB zostały zakończone. FASB zgodziła się zachować wskazówki dla aktywów finansowych dotyczące wbudowanych instrumentów pochodnych.

Coroczne ulepszenia

RMSR wydała ostateczne poprawki do projektów dorocznych ulepszeń za lata 2010-2012 i 2011-2013 i projekt do dyskusji dla cyklu 2012-14.

Ostateczne zmiany: cykl 2010-2012

Zmiany w dużej mierze obowiązują w odniesieniu do okresów rocznych zaczynających się od 1 lipca 2014 r. lub później

MSSF 2, Płatności w formie akcji

Poprawka doprecyzowuje definicję warunków nabycia praw i odrębnie definiuje warunki dotyczące wyników i pracy.

MSSF 3, Połączenia jednostek gospodarczych

Obowiązek zapłaty wynagrodzenia warunkowego, które spełnia definicję instrumentu finansowego, jest klasyfikowany jako zobowiązanie finansowe lub jako kapitał na podstawie definicji w MSR 32. Wynagrodzenie niebędące kapitałem jest wyceniane w wartości godziwej na każdy dzień sprawozdawczy, ze zmianami ujmowanymi w rachunku wyników.

MSSF 8 Segmenty operacyjne

Zmiana wymaga ujawnienia ocen dokonanych przez kierownictwo przy łączeniu segmentów operacyjnych oraz uzgodnienia aktywów segmentu z całkowitymi aktywami, kiedy w sprawozdaniu wykazywane są aktywa segmentów.

MSSF 13, Wycena w wartości godziwej

Wynikające z MSSF 13 dalsze zmiany do MSSF 9 i MSR 39 wzbudziły obawy, że podmioty nie będą już mogły wyceniać należności i zobowiązań krótkoterminowych w kwocie wynikającej z faktury, jeżeli wpływ dyskontowania jest nieistotny. W poprawce wyjaśniono, że Rada nie zamierzała anulować możliwości wyceny należności i zobowiązań krótkoterminowych w kwocie wynikającej z faktury w takich sytuacjach.

MSR 16, Rzeczowe aktywa trwałe i MSR 38, Wartości niematerialne

Oba standardy zostały zmienione, aby doprecyzować sposób traktowania wartości bilansowej brutto i umorzenia, kiedy podmiot stosuje model wartości przeszacowanej.

MSR 24, Ujawnienie informacji na temat podmiotów powiązanych

Standard został zmieniony i zalicza do podmiotów powiązanych podmiot, który świadczy usługi kluczowego zarządzania na rzecz podmiotu sporządzającego sprawozdanie lub jego podmiotu nadrzędnego (jednostka zarządzająca).

Ostateczne zmiany: cykl 2011-2013

Zmiany w dużej mierze obowiązują w odniesieniu do okresów rocznych zaczynających się od 1 lipca 2014 r. lub później

MSSF 1, Zastosowanie MSSF po raz pierwszy

Zmieniona została podstawa wniosków, aby doprecyzować, że kiedy nowa wersja standardu nie jest jeszcze obowiązkowa, ale jest dostępna dla tych, którzy chcą ją przyjąć wcześniej, podmiot stosujący MSSF po raz pierwszy może przyjąć starą lub nową wersję, o ile ten sam standard jest stosowany we wszystkich prezentowanych okresach.

MSSF 3, Połączenia jednostek gospodarczych

W poprawce wyjaśniono, że MSSF 3 nie dotyczy tworzenia wspólnych postanowień umownych (ang. *joint arrangement*) i że wyłączenie dotyczące zakresu obowiązuje tylko w sprawozdaniach finansowych samego wspólnego postanowienia umownego.

MSSF 13, Wycena w wartości godziwej

W poprawce wyjaśniono, że wyjątek dotyczący portfela w MSSF 13, który umożliwia wycenę w wartości godziwej grupy aktywów i zobowiązań finansowych na bazie znetowanej, dotyczy wszystkich kontraktów wchodzących w zakres MSR 39 i MSSF 9. Poprawka wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2014 r. i od pierwszego zastosowania MSSF 13.

MSR 40 Nieruchomości inwestycyjne

W poprawce wyjaśniono, że MSR 40 i MSSF 3 nie wykluczają się wzajemnie. MSR 40 pomaga podmiotom dokonać rozróżnienia między nieruchomościami inwestycyjnymi i nieruchomościami zajmowanymi przez właściciela. MSSF 3 określa, czy nabycie nieruchomości inwestycyjnej stanowi połączenie jednostek gospodarczych. Zmiana może być stosowana przed 1 lipca 2014 r. tylko wtedy gdy informacje konieczne do zastosowania poprawki są dostępne w razie nabycia przed tym terminem.

Projekt do dyskusji (ED): cykl 2012-2014

Proponowane zmiany powinny obowiązywać w odniesieniu do okresów rocznych zaczynających się od 1 stycznia 2016 r. lub później. Termin wnoszenia uwag to 13 marca 2014 r.

MSSF 5, Aktywa trwałe przeznaczone do sprzedaży i działalność zaniechana

Składnik aktywów (lub element grupy do zbycia), którego klasyfikację zmieniono z „przeznaczony do sprzedaży” na „przeznaczony do wydania właścicielom” lub odwrotnie, nie powoduje zmiany planu sprzedaży lub wydania. Wytyczne dotyczące zmian planu sprzedaży powinny być stosowane do składnika aktywów (lub elementu grupy do zbycia), który

przestanie być przeznaczony do wydania, ale nie zostanie zaklasyfikowany jako „przeznaczony do sprzedaży”.

MSSF 7, Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji

Zaproponowano dwie poprawki.

1. Umowy serwisowe – MSSF 7 wymaga ujawnienie zakresu i ryzyka związanego ze stałym zaangażowaniem dla aktywów przeniesionych, ale nie wyłączonych. Poprawka pomaga kierownictwu ustalić, czy warunki umowy serwisowej stanowią ciągle zaangażowanie.
2. Śródroczne sprawozdania finansowe – dodatkowe informacje wymagane w poprawce do MSSF 7 dotyczące kompensowania nie są wymagane dla okresów śródrocznych, chyba że MSR 34 stanowi inaczej.

MSR 19, Świadczenia pracownicze

Poprawka wyjaśnia, że przy ustalaniu stopy dyskonta istotna jest waluta zobowiązań, a nie kraj, w którym powstają.

MSR 34, Śródroczna sprawozdawczość finansowa

Projekt zmienia MSR 34 i wymaga wzajemnych odniesień ze śródrocznego sprawozdania finansowego do miejsca, w którym „informacje są ujawniane gdzie indziej w śródrocznym raporcie finansowym”.

Poznaj ABC MSSFów: „K” jak „Kredyty”

Mercedes Baño z Centralnego działu doradztwa księgowego PwC przygląda się złożonemu księgowaniu kredytów.

Oczywiście wszyscy wiemy, co to jest kredyt. Ale kiedy przychodzi do jego księgowania, czy rzeczywiście zdajemy sobie sprawę ze skutków różnych jego cech?

Dla tych, którzy zajmują się bankowością, kredyty zazwyczaj stanowią aktywa, ale za sprawą podwójnego księgowania, stanowią one zobowiązania dla wszystkich innych. Kredyt (w większości przypadków) jest zobowiązaniem finansowym zgodnie z MSR 32 i stanowi umowne zobowiązanie do przekazania środków pieniężnych. Wskazówki dotyczące jego księgowania znajdują się w MSR 39.

W tym artykule skupimy się na kredytach jako zobowiązaniach i przyjrzymy się niektórym typowym pytaniom „jak się to robi” z zakresu księgowania kredytów.

Jak określić efektywną stopę procentową?

Większość kredytów jest początkowo ujmowana w wartości godziwej pomniejszonej o koszty transakcji, a następnie jest wyceniana według zamortyzowanego kosztu za pomocą efektywnej stopy procentowej (ESP) (chyba że są one wykazywane w wartości godziwej przez rachunek zysków i strat). ESP dokładnie dyskontuje szacowane przyszłe płatności środków pieniężnych przez cały okres przewidywanego istnienia kredytu do jego początkowej wartości bilansowej.

ESP jest też określana jako „rentowność do terminu zapadalności” lub „wewnętrzna stopa zwrotu”.

Przy szacowaniu przepływów pieniężnych kierownictwo musi rozważyć wszystkie warunki umowy – na przykład opcje kupna i rodzaj zwrotu. Ustalenie ESP może okazać się trudne, zwłaszcza jeżeli przepływy pieniężne zmieniają się w okresie istnienia kredytu. Funkcja „IRR” w arkuszu Excela okazuje się w tej sytuacji bardzo przydatna.

Często oprocentowanie jest zależne od rynku (na przykład oparte na wskaźniku LIBOR). Zmiany stopy procentowej mają wpływ na ESP i zmiana ta jest ujmowana prospektywnie. Fachowcy od MSSFów nazywają to „stosowaniem AG7”ⁱ.

Jeżeli płatności są powiązane z określonym indeksem (na przykład wskaźnikiem inflacji), zastosowanie ma wskazówka dotycząca wbudowanych instrumentów pochodnych i kierownictwo będzie musiało określić, czy ta właściwość jest ściśle powiązana z kredytem. Jeśli tak, to należy dokonać wyboru zasady księgowania i, albo ujmować zmiany w przepływach pieniężnych prospektywnie (jak opisano wyżej), albo stosować wytyczne w sprawie zmian w szacunkach przedstawione poniżej.

Jak ujmować zmiany w przepływach pieniężnych

Jak już zapewne Państwo zauważyli, metoda ustalania ESP zależy nie tylko od stopy procentowej, ale też od innych przepływów pieniężnych i ich przewidywanych terminów (takich jak wskaźnik inflacji, który jest ujmowany jako element kredytu), więc jak mamy ujmować zmiany w szacowanych przepływach pieniężnych?

Jeżeli oszacowania dokonywanych lub otrzymywanych płatności ulegają zmianie, wartość bilansowa kredytu powinna zostać uaktualniona poprzez ponowne przeliczenie obecnej wartości zmienionych szacowanych przyszłych przepływów pieniężnych według *pierwotnej* efektywnej stopy procentowej. Korekta ta jest ujmowana w rachunku zysków i strat. Fachowcy od MSSFów nazywają to ‘stosowaniem AG8’ⁱⁱ.

Jak należy ujmować opcję wcześniejszej spłaty

Opcje wcześniejszej spłaty, które nie zostały wydzielone, powinny być uwzględniane w szacowanych przepływach pieniężnych przy ustalaniu ESP. Należy również wziąć pod uwagę prawdopodobieństwo i termin wykonania opcji.

Jak należy ujmować opcję przedłużenia terminu

W takiej sytuacji, w praktyce mamy do czynienia z różnymi poglądami. Według jednego z nich tego rodzaju rezerwa jest uważana za instrument pochodny (który nie byłby wydzielony, jeżeli kredyt w momencie przedłużenia terminu jest przestawiany na aktualne oprocentowanie rynkowe).

Inni traktują takie opcje jak zobowiązania do udzielenia kredytu, które należy przeanalizować, żeby sprawdzić, czy wchodzą w zakres MSR 39. Wybór sposobu traktowania to wybór zasady księgowania, którą należy potem konsekwentnie stosować.

ⁱ Zob. wskazówki dotyczące MSR 39 par. AG7.

ⁱⁱ Zob. wskazówki dotyczące MSR 39 par. AG8.

Przydałby się przykład...

Jeżeli mamy dwie obligacje – jedną z 5-letnim terminem wykupu i opcją wcześniejszej spłaty wg wartości nominalnej w roku 3 (Obligacja A) oraz drugą z 3-letnim terminem wykupu i opcją przedłużenia na dalsze 2 lata według tego samego oprocentowania początkowego (Obligacja B) – czy ujęcie ich obu byłoby takie samo?

No....niekoniecznie. Opcja wcześniejszej spłaty Obligacji A zostałaby uznana za ściśle powiązaną (ponieważ cena wykonania byłaby taka sama, jak zamortyzowany koszt w roku 3). Nie byłaby więc ujmowana odrębnie.

W przypadku Obligacji B stopa procentowa nie jest zmieniana przy wykonaniu opcji przedłużenia terminu. Z punktu widzenia instrumentu pochodnego opcja ta nie jest uważana za ściśle powiązaną i musi być wydzielona i wyceniona w wartości godziwej. Bądź też, wbudowana opcja przedłużenia terminu mogłaby być uznana za zobowiązanie do udzielenia kredytu i gdyby znalazła się poza zakresem MSR 39, nie zostałaby wydzielona.

Tak więc przy stosowaniu wskazówek dotyczących opcji przedłużenia terminu i wcześniejszej spłaty, kierownictwo musi ocenić kwestie ekonomiczne – czy jest to opcja wcześniejszej spłaty, czy też opcja przedłużenia terminu i odpowiednio ująć to w księgach.

Czy to się może jeszcze bardziej skomplikować?

Pewnie, że tak! Co się stanie, jeżeli kierownictwo nie przewidywało skorzystanie z opcji przedłużenia terminu, ale teraz postanowiło to zrobić? Odpowiedź zależy przede wszystkim od wyboru zasady rachunkowości przyjętej przez podmiot w odniesieniu do opcji przedłużenia terminu.

Jeżeli opcja jest traktowana jako instrument pochodny i zostanie wydzielona, ponieważ nie jest ściśle powiązana, będzie ujmowana w wartości godziwej poprzez rachunek zysków i strat. Wszystkie zmiany co do oczekiwania wykonania opcji będą ujęte w wartości godziwej instrumentu pochodnego, która zostanie następnie włączona do wartości bilansowej kredytu. Kierownictwo będzie więc musiało uaktualnić ESP w dniu przedłużenia terminu, aby uwzględnić nową wartość bilansową obejmującą instrument pochodny.

Jeżeli opcja jest traktowana jako instrument pochodny, ale nie zostanie wydzielona, ponieważ jest ściśle powiązana, kierownictwo może postanowić, że postąpi zgodnie z AG7 i zmienić ESP prospektywnie, albo AG8 i wykazać zmianę szacowanych przepływów pieniężnych w okresie przedłużenia, przy czym wszystkie różnice będą odnoszone do rachunku zysków i strat.

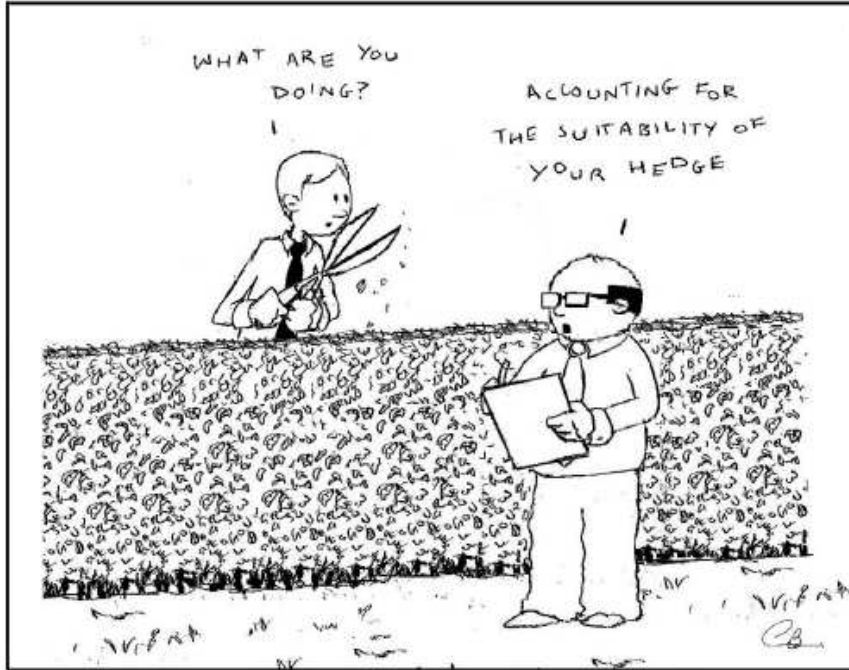
Jeżeli opcja jest wykazywana jako zobowiązanie do udzielenia kredytu, istnieje możliwość wybrania innej zasady rachunkowości. Niektórzy uważają, że opcja przedłużenia terminu nie jest odrębną jednostką księgowania i w związku z tym stanowi element pierwotnego instrumentu dłużnego, więc należy stosować korektę wg AG8. Inni twierdzą, że opcja przedłużenia terminu jest odrębną jednostką księgowania (tzn. zobowiązaniem do udzielenia kredytu) i w związku z tym przepływy pieniężne generowane przez tę opcję należy traktować jako nową relację kredytową.

Dużo do ogarnięcia...

Po tym „prostym” wprowadzeniu do ujmowania kredytów możecie zwątpić w to, czy rzeczywiście rozumiecie to zagadnienie. Należy tylko pamiętać, żeby uważnie patrzeć na terminy i zastanowić się nad „opcjami”, www.pwc.com/ifrs

Z przymrużeniem oka...

Jeżeli chcą Państwo uzyskać więcej informacji na temat merytorycznych kwestii MSSF, prosimy o kontakt:

Połączenia jednostek gospodarczych i przyjęcie MSSF

mary.dolson@uk.pwc.com: Tel.: + 44 (0) 207 804 2930 caroline.woodward@uk.pwc.com:
Tel.: +44 (0) 207 804 7392

Instrumenty finansowe i usługi finansowe

gail.l.tucker@uk.pwc.com: Tel.: + 44 (0) 117 923 4230 jessica.taurae@uk.pwc.com: Tel.: + 44
(0) 207 212 5700 tina.farington@uk.pwc.com: Tel.: + 44 (0) 207 212 2826

Ujmowanie zobowiązań, przychodów i inne dziedziny

tony.m.debell@uk.pwc.com: Tel.: +44 (0) 207 213 5336 richard.davis@uk.pwc.com: Tel.:
+44 (0) 207 212 3238 a.allocco@uk.pwc.com: Tel.: +44 (0) 207 212 3722

Redaktor Wiadomości MSSF

Andrea Allocco

a.allocco@uk.pwc.com: Tel.: +44 (0) 207 212 3722

Niniejsza publikacja została przygotowana wyłącznie w celach informacyjnych w określonych kwestiach i nie stanowi specjalistycznej porady. Nie uwzględnia celów, sytuacji finansowej ani potrzeb konkretnego czytelnika i nikt nie powinien działać na podstawie informacji zawartych w tej publikacji bez uzyskania niezależnej porady specjalistycznej. Nie udziela się żadnego oświadczenia ani gwarancji (wyraźnej lub dorozumianej) co do dokładności lub kompletności informacji zawartych w tej publikacji i – w zakresie dozwolonym prawem – firma PricewaterhouseCoopers LLP, jej członkowie, pracownicy i przedstawiciele nie biorą na siebie żadnej odpowiedzialności, zobowiązań prawnych lub finansowych ani obowiązku staranności w odniesieniu do działania lub zaniechania działania przez Państwa lub dowolną inną osobę na podstawie zawartych tu informacji oraz wszelkich decyzji podejmowanych na ich podstawie.

© 2013 PricewaterhouseCoopers. Wszelkie prawa zastrzeżone. Nazwa „PricewaterhouseCoopers” odnosi się do sieci firm członkowskich PricewaterhouseCoopers International Limited, z których każda stanowi oddzielny i niezależny podmiot prawny.